

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
132/17. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2017. december 6.

A C-230/16. sz. ügyben hozott ítélet
Coty Germany GmbH kontra Parfümerie Akzente GmbH

A luxusárak szállítója megtilthatja a szerződéses forgalmazóinak, hogy az árukat harmadik felek olyan internetes platformjain keresztül értékesítsék, mint például az Amazon

Az ilyen tilalom alkalmas az áruk luxusimázsának megőrzésére, és főszabály szerint nem haladja meg az ehhez szükséges mértéket

A Coty Germany Németországban luxus kozmetikai árukat értékesít. Ezen áruk luxusimázsának megőrzése érdekében bizonyos márkáit szelektív forgalmazási hálózat, vagyis szerződéses forgalmazók közvetítésével értékesíti. E szerződéses forgalmazók árusítóhelyeinek meg kell felelniük a környékükre, a kialakításukra és a berendezésükre vonatkozó bizonyos követelményeknek. Ezenkívül a szerződéses forgalmazók számára megengedett, hogy a kérdéses árukat az interneten keresztül értékesítsék, amennyiben a saját elektronikus kirakatukat, vagy akár nem szerződéses harmadik felek platformjait használják, anélkül hogy ez utóbbiak közreműködése a fogyasztó számára látható lenne. Ezzel szemben kifejezetten tiltott számukra, hogy az áruk online értékesítését harmadik feleknek a fogyasztók számára látható módon működő platformjain keresztül végezzék.

A Coty Germany keresetet indított a német bíróságok előtt az egyik szerződéses forgalmazója, a Parfümerie Akzente ellen annak érdekében, hogy a fenti szerződéses kikötés alapján tiltsák meg számára a Coty áruinak az „amazon.de” platformon keresztül történő forgalmazását. Az Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Frankfurt am Main-i regionális felsőbbbíróság, Németország), miután kétségei merültek fel azzal kapcsolatban, hogy e kikötés az uniós versenyjog alapján jogszerű-e, e kérdésben a Bírósághoz fordult.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság az állandó ítélkezési gyakorlatára¹ hivatkozva mindenekelőtt pontosítja, hogy a luxusárak olyan szelektív forgalmazási rendszere, amely elsődlegesen azt a célt szolgálja, hogy megőrizze ezen áruk luxusimázsát, nem sérti az uniós jogban előírt kartelltilalmat², amennyiben tiszteletben tartják a következő feltételeket: (i) a viszonteladókat valamennyi lehetséges viszonteladó vonatkozásában egységesen meghatározott és hátrányos megkülönböztetéstől mentesen alkalmazott objektív minőségi kritériumok alapján kell kiválasztani, továbbá (ii) a kialakított kritériumok nem haladhatják meg a szükséges mértéket.

A Bíróság ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az ilyen áruk minősége nem csupán anyagi jellemzőikből fakad, hanem azon tekintélyből és presztízst sugalló imázból is, amely luxusérzettel ruházza fel őket. Az ilyen luxusérzet az említett áruk alapvető tényezőjének minősül, mivel azokat a fogyasztók így megkülönböztethetik más, hasonló áruktól. E luxusérzet sérelme tehát ezen áruknak magára a minőségére is kihatással lehet.

¹ A Bíróság hangsúlyozza, hogy a *Pierre Fabre Dermo-Cosmétique* ítélet (C-439/09, lásd a [110/11. sz. sajtóközleményt](#) is) nem arra irányult, hogy olyan elvi szintű kinyilatkoztatást tegyen, amely szerint a luxusimázs védelme ezentúl már nem igazolhat olyan versenykorlátozást, mint amely egy szelektív forgalmazási hálózat fennállásából ered minden áru, köztük különösen a luxusárak vonatkozásában, ezáltal pedig módosítsa a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatát. Ezen ítéletben a Bíróság azt állapította meg, hogy az ezen ügyben érintett kozmetikai és testápoló termékek presztízst sugalló arculata megőrzésének szükségessége az e termékek internetes értékesítését kizáró abszolút tilalom igazolása szempontjából nem minősül jogszerű követelménynek.

² Az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése.

Ezt követően a Bíróság megállapítja, hogy az uniós jogban előírt kartelltilalommal nem ellentétes a szóban forgóhoz hasonló olyan szerződéses kikötés, amely a luxusárúknak olyan szelektív forgalmazási rendszerének szerződéses forgalmazói számára, amely elsődlegesen azt a célt szolgálja, hogy megőrizze ezen áruk luxusimázsát, megtiltja, hogy az érintett áruk internetes értékesítése során kifelé látható módon harmadik felek platformjait vegyék igénybe, amennyiben tiszteletben tartják a következő feltételeket: (i) e kikötésnek az említett áruk luxusimázsának megőrzésére kell irányulnia, (ii) e kikötést egységesen kell meghatározni, és hátrányos megkülönböztetéstől mentesen kell alkalmazni, valamint (iii) e kikötésnek a megvalósítani kívánt célra tekintettel arányosnak kell lennie. Az Oberlandesgerichtnek kell majd megvizsgálnia, hogy mindez teljesül-e.

A Bíróság e tekintetben megjegyzi, hogy a vitatott szerződéses kikötés jogszerűnek tűnik, fenntartva azonban, hogy azt még az Oberlandesgerichtnek is meg kell vizsgálnia.

Nem vitatott ugyanis, hogy a szóban forgó szerződéses kikötés célja a Coty áruinak luxus- és magas presztízsű arculatának megőrzése. Másfelől a Bírósághoz benyújtott iratanyagból kitűnik, hogy az Oberlandesgericht megítélése szerint e kikötés objektív és egységes, továbbá hátrányos megkülönböztetéstől mentesen alkalmazandó valamennyi szerződéses forgalmazóval szemben.

Ezenkívül a Bíróság szerint a luxusárúk szállítója által a szerződéses forgalmazói számára előírt azon tilalom, hogy ezen áruk internetes értékesítése során kifelé látható módon harmadik felek platformjait vegyék igénybe, alkalmas az említett termékek luxusimázsának megőrzésére.

Úgy tűnik, hogy e tilalom nem is haladja meg az áruk luxusimázsának megőrzéséhez szükséges mértéket. Különösen, tekintettel arra, hogy a harmadik felek platformjai és a szállító között nem áll fenn olyan szerződéses jogviszony, amely lehetővé tenné a szállítónak, hogy e platformoktól megkövetelje azon minőségi feltételek tiszteletben tartását, amelyeket a szerződéses forgalmazói számára előírt, nem tekinthető a vitatott tilalommal azonos hatékonyságúnak az, ha a forgalmazóknak azzal a feltétellel engedélyezik ilyen platformok igénybevételét, ha e platformok megfelelnek bizonyos előre meghatározott minőségi követelményeknek.

Végül arra az esetre, ha az Oberlandesgericht azt állapítaná meg, hogy a vitatott szerződéses kikötésre főszabály szerint kiterjed az uniós jogban előírt kartelltilalom hatálya, a Bíróság megjegyzi, hogy nem kizárt, hogy e kikötés csoportmentességben részesülhessen³.

A jelen ügyben fennállókhöz hasonló körülmények között ugyanis az arra irányuló vitatott tilalom, hogy az internetes értékesítések során kifelé látható módon harmadik vállalkozások közreműködését vegyék igénybe, nem minősül sem a vevőkre vonatkozó korlátozásnak, sem pedig a végső felhasználók részére történő passzív értékesítésekre vonatkozó korlátozásnak, amely korlátozások eleve ki vannak zárva a csoportmentességből annak kockázata miatt, hogy súlyos versenyellenes hatásokat fejtenek ki.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehoczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

³ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke (3) bekezdésének vertikális megállapodások és összehangolt magatartások csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2010. április 20-i 330/2010/EU bizottsági rendelet (HL 2010. L 102., 1. o.) alapján.

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106